

2. Tweede middel: de Commissie heeft artikel 107, lid 1, VWEU onjuist toegepast en/of heeft een kennelijke beoordelingsfout gemaakt door een onjuiste benadering van de analyse van het CFC-stelsel. In de overwegingen 124 tot en met 126 van het bestreden besluit heeft de Commissie de bepalingen van hoofdstuk 9 van deel 9A van de Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [belastingwet (internationale en andere bepalingen) van 2010] behandeld als een soort afwijking van een algemene belasting als vastgesteld in hoofdstuk 5 van die wet.
3. Derde middel: de Commissie heeft artikel 107, lid 1, VWEU onjuist toegepast door in de overwegingen 127 tot en met 151 van het bestreden besluit vast te stellen dat aan het selectiviteitscriterium is voldaan doordat ondernemingen in feitelijk en juridisch vergelijkbare situaties verschillend zijn behandeld.
4. Vierde middel: de vrijstelling van 75 % waarin section 371ID van de Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 voorziet, wordt gerechtvaardigd door de aard en de algemene opzet van het belastingstelsel.
5. Vijfde middel: het onderwerpen aan belasting van CFC's die als categorie voldoen aan de voorwaarden voor de vrijstellingen van hoofdstuk 9 zou in strijd met artikel 49 VWEU inbreuk maken op verzoeksters' vrijheid van vestiging.
6. Zesde middel: kennelijke beoordelingsfout met betrekking tot de vrijstelling van 75 % en de kwestie van de vaste verhouding.
7. Zevende middel: het besluit van de Commissie is in strijd met het algemene beginsel van non-discriminatie of gelijkheid van EU-recht.
8. Achtste middel: de Commissie heeft de bepalingen van richtlijn (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾ van de Raad, die ratione temporis niet van toepassing was, ten onrechte naar analogie toegepast of er zich ten onrechte op beroepen.
9. Negende middel: de Commissie heeft artikel 107, lid 1, VWEU onjuist toegepast door in overweging 176 van het bestreden besluit vast te stellen dat er sprake is van een categorie begunstigen (waaronder verzoeksters) en dat zij (de verzoeksters) steun hebben ontvangen die op grond van artikel 2, lid 1, van het bestreden besluit moest worden teruggevorderd.

⁽¹⁾ Richtlijn (EU) 2016/1164 van de Raad van 12 juli 2016 tot vaststelling van regels ter bestrijding van belastingontwikingspraktijken welke rechtstreeks van invloed zijn op de werking van de interne markt (PB 2016, L 193, blz. 1).

Beroep ingesteld op 17 oktober 2019 – Bujar/Commissie

(Zaak T-708/19)

(2020/C 10/48)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Marcin Bujar (Sint-Lambrechts-Woluwe, België) (vertegenwoordiger: R. Wardyn, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- het besluit van de Commissie van 20 december 2018 nietig te verklaren; en
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij twee middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan schending van artikel 11, lid 2, van bijlage VIII bij het Statuut en van artikel 7, lid 1, RAP:
 - de overdraagbare pensioenrechten moeten worden berekend op basis van het daadwerkelijk overgedragen bedrag minus de waardevermindering van het kapitaal tussen de datum van het verzoek tot overdracht en de daadwerkelijke datum van overdracht;
 - het PMO heeft een vergissing gemaakt door de overdraagbare pensioenjaren te berekenen op basis van het bedrag dat het nationale orgaan heeft opgegeven in het voorlopige besluit, terwijl het daadwerkelijk overgedragen bedrag de uitkomst was van de herwaardering van het kapitaal tussen de datum van het verzoek tot overdracht en de daadwerkelijke datum van overdracht, en: een herberekening van de pensioenrechten door de nationale instantie; de herwaardering van het kapitaal voor de periode voorafgaande aan het verzoek tot overdracht.
2. Tweede middel, ontleend aan ongerechtvaardigde verrijking van de Unie:
 - de berekening van de overdraagbare jaren op basis van een voorlopig bedrag dat moest worden herberekend en niet overeenkwam met de herwaardering van het kapitaal tussen de datum van het verzoek tot overdracht en de daadwerkelijke datum van overdracht heeft geleid tot een ongerechtvaardigde verrijking van de Unie.

Beroep ingesteld op 17 oktober 2019 – Sthree en Sthree Overseas Holdings/Commissie

(Zaak T-710/19)

(2020/C 10/49)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Sthree plc (Londen, Verenigd Koninkrijk) en Sthree Overseas Holdings Ltd (Londen) (vertegenwoordigers: J. Lesar, Solicitor, en K. Beal, QC)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietigverklaring van besluit C(2019) 2526 final van de Commissie van 2 april 2019 betreffende steunmaatregel SA.44896 van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot een CFC-vrijstelling inzake groepsfinanciering voor zover het betrekking heeft op de verzoekende partijen of een van hen;
- verwijzing van de verwerende partij in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren de verzoekende partijen acht middelen aan.

1. Eerste middel: de Commissie heeft artikel 107, lid 1, VWEU onjuist toegepast en/of een kennelijke beoordelingsfout gemaakt bij de keuze van het referentiesysteem voor de analyse van de belastingregeling. De Commissie had het vennootschapsbelastingstelsel van het Verenigd Koninkrijk als referentiesysteem moeten nemen, niet het stelsel van de gecontroleerde buitenlandse vennootschappen (Controlled Foreign Companies, CFC's) zelf.